

○

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่... กป. ๑๙๐/๒๖๖

คดีหมายเลขแดงที่... กป. ๑๓๐/๒๖๖

วันที่อ่าน... ๑๙ ส.ค. ๒๕๕๙

เจ้าของสำนวน... ชัชเวช สุทธิฉนวน

ท่าน... นายเสนีย์ ไชยวุฒิ... อ่านแทน

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๒๕๘๗/๒๕๕๙

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๐ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ความแพ่ง

ระหว่าง

ธนาкарทหารไทย จำกัด (มหาชน)
กรรมทรัพย์สินทางปัญญา

โจทก์

จำเลย

เรื่อง

ทรัพย์สินทางปัญญา เครื่องหมายบริการ

โจทก์ อุทธรณ์คัดค้าน คำพิพากษา ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้า

ระหว่างประเทศกลาง ลงวันที่ ๑๕ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ศาลฎีกา รับวันที่ ๒๙ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของเครื่องหมายบริการ “TMB Make THE Difference” ในรูปแบบ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ โจทก์ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการคำว่า “TMB Make THE Difference” ในรูปแบบ ตามคำขอเลขที่ ๗๗๘๗๓๙ เพื่อใช้กับบริการจำพวก ๓๖ รายการบริการ ธนาคารพาณิชย์ ต่อจําเลย แต่นายทะเบียนเครื่องหมายการค้ามีคำสั่งว่าเครื่องหมายการค้าของโจทก์บางส่วน ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๘๐ ประกอบมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้โจทก์แสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้อักษรโรมันทั้งหมด ยกเว้นอักษรโรมัน “TMB” และให้โจทก์จดทะเบียนเครื่องหมายคำขอนี้เป็นเครื่องหมายชุดกับเครื่องหมายคำขอเลขที่ ๕๘๘๐๗๔ เลขที่ ๕๘๘๐๗๕ เลขที่ ๖๐๗๑๐๗ เลขที่ ๖๐๘๙๕๔ เลขที่ ๖๐๘๙๕๕ เลขที่ ๖๕๐๕๑๒ และเลขที่ ๗๗๙๗๔๓ ตามมาตรา ๘๐ ประกอบมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ โจทก์เห็นด้วยกับคำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีคำสั่งให้โจทก์จดทะเบียนเครื่องหมายคำขอนี้เป็นเครื่องหมายชุด จึงได้ยื่นหนังสือขอจดทะเบียนเครื่องหมายชุดต่อนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า แต่โจทก์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีคำสั่งว่า

เครื่องหมายบริการของโจทก์บางส่วนไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๘๐ ประกอบ
มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้โจทก์
แสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้อักษรโรมันทั้งหมด ยกเว้นอักษรโรมัน
“TMB” โจทก์จึงอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าในประเด็นนี้ต่อคณะกรรมการ
เครื่องหมายการค้า ซึ่งต่อมาคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าวินิจฉัยยืนตามคำสั่งของ
นายทะเบียนเครื่องหมายการค้า เนื่องจากเห็นว่าแม้คำว่า “TMB” จะมีลักษณะแตกต่าง
จากการใช้ตัวอักษรโรมันโดยทั่วไป แต่ข้อความว่า “Make THE Difference” เป็นภาคส่วน
ขนาดเล็กซึ่งมิใช่สาระสำคัญของเครื่องหมายบริการของโจทก์ที่ขอจดทะเบียน ทั้งข้อความดังกล่าว
รวมกันแล้วสื่อความหมายว่า ทำให้เกิดความแตกต่าง หรือสร้างความแตกต่าง จึงเป็นข้อความ
ที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการที่โจทก์ขอจดทะเบียนโดยตรง ถือว่าไม่มีลักษณะ
บ่งเฉพาะตามมาตรา ๘๐ ประกอบมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมาย
การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ชอบที่จะรับจดทะเบียนได้โดยมีเงื่อนไขให้โจทก์แสดงปฏิเสธว่า
ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวในข้อความดังกล่าว นอกจากนี้หลักฐานที่โจทก์นำส่ง
ยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังว่าโจทก์จำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาบริการของโจทก์ซึ่งใช้ภาคส่วน

- ๔ -

ข้อความ “Make THE Difference” อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานพอสมควรจน
ทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าว
แตกต่างไปจากบริการอื่น โจทก์เห็นว่าคำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าและ
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าดังกล่าวเป็นคำสั่งและคำวินิจฉัยที่ไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย เนื่องจากข้อความว่า “Make THE Difference” ที่ปรากฏเป็นส่วนหนึ่ง
ของเครื่องหมายบริการของโจทก์มีลักษณะบ่งเฉพาะในตัวเอง เพราะข้อความดังกล่าว
ไม่ได้เล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของบริการธนาคารพาณิชย์โดยตรง จึงรับจดทะเบียน
ได้โดยโจทก์ไม่จำเป็นต้องแสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียว นอกจากนี้เครื่องหมาย
บริการ ของโจทก์ได้มีการใช้ จำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาบริการธนาคารพาณิชย์
ของโจทก์มาเป็นเวลานานจนถือได้ว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะจากการใช้ตามมาตรา ๘๐ ประกอบ
มาตรา ๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ แล้ว
ขอให้พิพากษาว่า เครื่องหมายบริการ ของโจทก์ตามคำขอจดทะเบียนเครื่องหมาย
บริการเลขที่ ๗๗๘๗๓๙ เป็นเครื่องหมายบริการที่มีลักษณะพึงรับจดทะเบียนได้ตามกฎหมาย
โดยที่โจทก์ไม่จำเป็นต้องแสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้ข้อความว่า

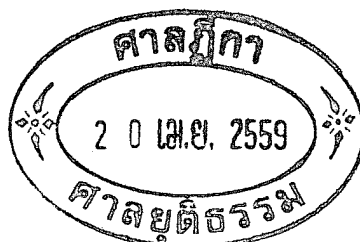

- ๕ -

“Make THE Difference” และสั่งเพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าที่ ๑๑๒๔/๒๕๕๕ และเพิกถอนคำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ พณ ๐๗๐๔/๒๒๒๔๒ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ กับให้จำเลยดำเนินการเกี่ยวกับ คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการตามคำขอจดทะเบียนเลขที่ ๗๗๘๗๓๙ ของโจทก์ต่อไป

จำเลยให้การว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าและคำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามฟ้องชอบด้วยเหตุผล ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และระเบียบปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องแล้ว เนื่องจากข้อความว่า “Make THE Difference” ที่ปรากฏอยู่ในเครื่องหมายบริการของโจทก์เป็นภาคส่วนที่มีขนาดเล็ก จึงไม่ใช่สาระสำคัญของเครื่องหมาย และเป็นข้อความที่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการที่โจทก์ขอจดทะเบียนโดยตรง เพราะทำให้เข้าใจได้ว่าบริการภายใต้เครื่องหมายบริการนี้เป็นบริการที่สร้างความแตกต่างหรือปฏิบัติต่อลูกค้าอย่างแตกต่างจากบริการที่อื่น ๆ ถือไม่ได้ว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๘๐ ประกอบมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ชอบที่จะรับจดทะเบียนโดยมีเงื่อนไขให้โจทก์แสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้ข้อความว่า “Make THE Difference”

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๖ -

ตามมาตรา ๘๐ ประกอบมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ นอกจากนี้หลักฐานที่โจทก์นำส่งยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าโจทก์ได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาภาคส่วนข้อความว่า “Make THE Difference” อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันพอสมควรจนทำให้สาธารณชนทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่น จึงไม่สามารถนำมากล่าวอ้างเพื่อเป็นเหตุให้คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าต้องรับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการของโจทก์ตามคำขอนี้โดยโจทก์ไม่จำเป็นต้องแสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้ข้อความว่า “Make THE Difference” ตามมาตรา ๘๐ ประกอบมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ขอให้ยกฟ้อง

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพิจารณาแล้ว พิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ

โจทก์อุทธรณ์ต่อศาลฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตรวจสำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงที่โจทก์และจำเลยไม่ได้แย้งกันในชั้นอุทธรณ์รับฟังเป็นยุติว่า

โจทก์ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการคำว่า “TMB Make THE Difference”

ในรูปแบบ เป็นคำขอเลขที่ ๗๗๘๗๓๙ เพื่อใช้กับบริการจำพวก ๓๖ รายการ บริการ ธนาคารพาณิชย์ นายทะเบียนเครื่องหมายการค้ามีคำสั่งว่าเครื่องหมายบริการของโจทก์ บางส่วนไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๘๐ ประกอบมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้โจทก์แสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิแต่ผู้เดียว ที่จะใช้อักษรโรมันทั้งหมด ยกเว้นอักษรโรมัน “TMB” ทั้งให้โจทก์จดทะเบียนเครื่องหมาย คำขอนี้เป็นเครื่องหมายชุดกับเครื่องหมายคำขอเลขที่ ๕๙๘๐๗๔ เลขที่ ๕๙๘๐๗๕ เลขที่ ๖๐๗๑๐๗ เลขที่ ๖๐๘๙๕๔ เลขที่ ๖๐๘๙๕๕ เลขที่ ๖๕๐๕๑๒ และเลขที่ ๗๗๙๗๔๓ โจทก์เห็นด้วยกับคำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีคำสั่งให้โจทก์จดทะเบียน เครื่องหมายบริการคำขอนี้เป็นเครื่องหมายชุดข้างต้น โจทก์จึงยื่นหนังสือขอจดทะเบียน เครื่องหมายชุดต่อนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว แต่โจทก์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของ นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีคำสั่งว่าเครื่องหมายบริการของโจทก์บางส่วนไม่มีลักษณะ บ่งเฉพาะตามมาตรา ๘๐ ประกอบมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้โจทก์แสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะใช้อักษรโรมันทั้งหมด

- ๘ -

ยกเว้นอักษรโรมัน “TMB” โจทก์จึงอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า
ในประเด็นนี้ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ซึ่งต่อมาคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า
วินิจฉัยยืนตามคำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า โดยเห็นว่าข้อความว่า “Make THE
Difference” สื่อความหมายได้ว่า “ทำให้เกิดความแตกต่าง หรือสร้างความแตกต่าง”
เมื่อนำมาใช้กับบริการธนาคารพาณิชย์ทำให้เข้าใจได้ว่าบริการภายใต้เครื่องหมายบริการนี้
เป็นบริการที่สร้างความแตกต่างหรือปฏิบัติต่อลูกค้าอย่างแตกต่างจากบริการที่อื่น ๆ
นับว่าเป็นข้อความที่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการโดยตรง ถือว่าไม่มีลักษณะ
บ่งเฉพาะตามมาตรา ๘๐ ประกอบมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ชอบที่จะรับจดทะเบียนเครื่องหมายบริการให้แก่โจทก์
ภายใต้เงื่อนไขว่าโจทก์ต้องแสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้ข้อความว่า
“Make THE Difference” ตามมาตรา ๘๐ ประกอบมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑)
แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนหลักฐานที่โจทก์นำเสนอยังไม่เพียงพอให้รับฟังว่าโจทก์จำหน่าย
เผยแพร่ หรือโฆษณาบริการของโจทก์ภายใต้เครื่องหมายบริการที่มีภาคส่วนข้อความว่า
“Make THE Difference” อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอันพอสมควรจนทำให้สาธารณชน

ทั่วไปหรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักและเข้าใจว่าบริการดังกล่าวแตกต่างไปจากบริการอื่น ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิสูจน์ลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ จึงไม่อาจนำมากล่าวอ้างให้โจทก์ไม่จำเป็นต้องแสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้ข้อความว่า “Make THE Difference” ได้อย่างใด

คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของโจทก์ในประการแรกว่า อักษรโรมันข้อความว่า “Make THE Difference” ในเครื่องหมายบริการ ของโจทก์เป็นข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของรายการบริการธนาคารพาณิชย์ที่โจทก์ขอจดทะเบียนโดยตรง และโจทก์ไม่จำเป็นต้องแสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวในอันที่จะใช้อักษรโรมันข้อความว่า “Make THE Difference” หรือไม่ เห็นว่า คำหรือข้อความที่โจทก์ขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการนั้น หากว่าเป็นคำหรือข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของรายการบริการธนาคารพาณิชย์ที่ขอจดทะเบียนโดยตรงแล้ว คำหรือข้อความนั้นย่อมถือได้ว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะในตัวเองดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๐ ประกอบมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ แล้ว ส่วนคำหรือข้อความ

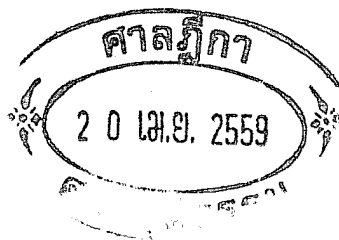

อันเป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของเครื่องหมายบริการ ที่เมื่อโจทก์ยื่นขอจดทะเบียน
เครื่องหมายบริการแล้ว นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าอาจมีคำสั่งให้โจทก์ผู้ขอจดทะเบียน
เครื่องหมายบริการนั้นแสดงปฏิเสธรว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวในอันที่จะใช้คำหรือ
ข้อความว่า “Make THE Difference” ดังกล่าวตามมาตรา ๘๐ ประกอบมาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ต้องได้ความว่า คำหรือข้อความนั้นเป็นสิ่งที่
ที่ใช้กันสามัญในการบริการสำหรับบริการธนาคารพาณิชย์ที่ขอจดทะเบียนอันไม่ควรให้ผู้ขอ
จดทะเบียนรายหนึ่งรายใดถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวกรณีหนึ่ง หรือเป็นกรณีที่ใช้คำหรือข้อความ
ดังกล่าวมีลักษณะไม่บังเฉพาะ สำหรับกรณีการขอจดทะเบียนเครื่องหมายบริการคำว่า “TMB
Make THE Difference” ในรูปแบบเครื่องหมายบริการ เพื่อใช้กับบริการจำพวก
๓๖ รายการบริการ ธนาคารพาณิชย์ นี้ ข้อความว่า “Make THE Difference” เป็นข้อความ
ที่นำเอาคำภาษาอังกฤษจำนวน ๓ คำ มาประกอบกัน ได้แก่คำว่า “Make” คำว่า “THE”
และคำว่า “Difference” ซึ่งเมื่อพิจารณาความหมายของคำดังกล่าวตามพจนานุกรม
เอกสารหมาย ล.๑๓ คำว่า “Make” แปลว่า ทำ ขึ้น สร้าง คำว่า “THE” แปลว่า
นี้ นั้น พวก (ที่เฉพาะเจาะจง) และคำว่า “Difference” แปลว่า ความแตกต่าง เมื่อนำมา

รวมกันประกอบเป็นข้อความว่า “Make THE Difference” แล้ว แปลได้ความหมายว่า “ทำให้เกิดความแตกต่าง หรือสร้างความแตกต่าง” ซึ่งมีลักษณะเป็นคำบรรยายทั่วไป ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้บริการธนาคารพาณิชย์อันเป็นรายการบริการที่โจทก์ขอจดทะเบียน แต่อย่างใด ข้อความดังกล่าวมีลักษณะเป็นเพียงคำแนะนำ (Suggestive word) เท่านั้น ยังไม่ใช่คำพรรณนา (Descriptive word) ที่จะให้ประชาชนหรือผู้ใช้บริการนั้นทราบ และเข้าใจได้โดยทันทีถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับกิจการธนาคารพาณิชย์ทั้งปวงซึ่งใช้เครื่องหมายบริการนี้โดยตรงว่ามีลักษณะหรือคุณสมบัติใด เป็นการเฉพาะเจาะจง แต่ผู้ใช้บริการจะต้องจินตนาการหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจึงจะทราบได้ว่าบริการเกี่ยวกับกิจการธนาคารพาณิชย์ของโจทก์แตกต่างจากบริการอื่นอย่างไร นอกจากนี้ข้อความว่า “Make THE Difference” ยังมีได้เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญสำหรับการให้บริการเกี่ยวกับกิจการธนาคารพาณิชย์แต่อย่างใด ทั้งไม่ปรากฏว่านายทะเบียน เครื่องหมายการค้าได้ประกาศกำหนดให้ข้อความดังกล่าวเป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการให้บริการธนาคารพาณิชย์ที่โจทก์ขอจดทะเบียนด้วย ข้อความว่า “Make THE Difference” ดังกล่าว จึงเป็นข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของบริการธนาคารพาณิชย์โดยตรง

และมีได้เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายหรือบริการสำหรับรายการบริการธนาคารพาณิชย์

ที่โจทก์ขอจดทะเบียน ดังนั้นเครื่องหมายบริการของโจทก์คำว่า TMB ซึ่งมีข้อความว่า

“Make THE Difference” เป็นภาคส่วนประกอบด้วย ในรูปแบบเครื่องหมายบริการ

จึงมีลักษณะบ่งเฉพาะในตัวเองอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๘๐ ประกอบ

มาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยโจทก์

ไม่จำเป็นต้องแสดงปฏิเสธว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้อักษรโรมันข้อความว่า

“Make THE Difference” ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางวินิจฉัย

และพิพากษายกฟ้องมานั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกาแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและ

การค้าระหว่างประเทศ อุทธรณ์ของโจทก์ฟังขึ้น เมื่อวินิจฉัยดังนี้แล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย

อุทธรณ์ของโจทก์ที่ว่า เครื่องหมายบริการของโจทก์มีลักษณะบ่งเฉพาะจากการใช้ตามมาตรา ๘๐

ประกอบมาตรา ๗ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ อีกต่อไป

เพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลง

พิพากษากลับ ให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเครื่องหมาย

การค้าที่ ๑๑๒๔/๒๕๕๕ และคำสั่งของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ พณ ๐๗๐๔/๒๒๒๔๒

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๑๓ -

ที่สั่งให้โจทก์แสดงปฏิเสธรว่าไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้ข้อความว่า “Make THE Difference” และให้นายทะเบียนเครื่องหมายการค้าดำเนินการตามพระราชบัญญัติ

เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ เกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายบริการ

ตามคำขอเลขที่ ๗๗๘๗๓๙ ของโจทก์ต่อไป โดยโจทก์ไม่จำเป็นต้องแสดงปฏิเสธรว่าไม่ขอถือเป็น

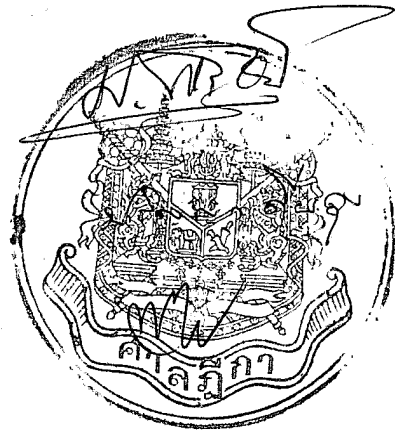
สิทธิของตนแต่ผู้เดียวที่จะใช้ข้อความว่า “Make THE Difference” ตามมาตรา ๘๐

ประกอบมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ.

นายไมตรี ศรีอรุณ

นายปริญญา ดีผดุง

นายไมตรี สุเทพากุล

ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ วัฒนศิริกุล

อธิการบดี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ วัฒนศิริกุล

และผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนา

สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ภูเก็ต

อธิการบดี

ดร. ประจักษ์
(อธิการบดี)

๑๗/๑๒

ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ วัฒนศิริกุล
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ วัฒนศิริกุล
ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง